

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIII. — Wydana i rozestana dnia 9. maja 1916.

Treść: (№ 131.—133.) 131. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia ekspozytury cłowej w Baranowie (Galicya). — 132. Rozporządzenie, którym uzupełnia się rozporządzenie ministerjalne z dnia 4. marca 1916, w sprawie uregulowania obrotu opodatkowanym cukrem. — 133. Rozporządzenie, dotyczące dowozu tłuszczu wieprzowego i słoniny wieprzowej z poza granicy cłowej.

131.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 1. maja 1916,

dotyczące utworzenia ekspozytury cłowej w Baranowie (Galicya).

W Baranowie utworzono ekspozyturę cłową z upoważnieniami urzędu cłowego pobocznego II. klasy, która rozpoczęła już swoją czynność.

Leth wlr.

132.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 7. maja 1916,

którem uzupełnia się rozporządzenie ministerjalne z dnia 4. marca 1916, Dz. u. p. Nr. 61, w sprawie uregulowania obrotu opodatkowanym cukrem.

Na mocy rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się w uzupełnieniu rozporządzenia ministerjalnego z dnia 4. marca 1916, Dz. u. p. Nr. 61, o uregulowaniu obrotu cukrem, co następuje:

1. Karta dodatkowa na cukier dla robotników i chorych.

§ 1.

Upoważnia się polityczne władze krajowe do podwyższenia przeznaczonej na cztery tygodnie do spożycia ilości opodatkowanego cukru o $1\frac{5}{8}$ kg

- a) dla osób, zatrudnionych w nieulegających przerwie przedsiębiorstwach, względnie gałęziach przedsiębiorstw jako robotnicy przemysłowi;
- b) dla górników, także wówczas, jeśli są zatrudnieni wyłącznie na powierzchni, nadto dla robotników hutniczych;
- c) dla personelu kolejowego i pocztowego, sprawującego służbę jezdną i według turnusu służbę nocną, nadto dla stabilizowanych i niestabilizowanych robotników, zatrudnionych w warsztatach kolejowych, o ile chodzi o nieulegające przerwie przedsiębiorstwa względnie gałęzie przedsiębiorstwa;
- d) dla robotników leśnych, którzy z natury swej pracy zmuszeni są przebywać dłużej niż jeden dzień poza swą stałą siedzibę.

§ 2.

Upoważnia się polityczne władze powiatowe, by w zasługujących na uwzględnienie wypadkach osobom chorym i znajdującym się w leczeniu, za których odżywieniem przemawiają szczególne względy i stosunki, o ile one nie otrzymują całkowitego wikt w zakładach (§ 5. rozporządzenia ministerjalnego z dnia 4. marca 1916, Dz. u. p. Nr. 61), zezwalały od wypadku do wypadku na uzasadnioną, potwierdzoną przez lekarza prośbę, na podwyższenie

przeznaczonej na cztery tygodnie do spożycia ilości opodatkowanego cukru conajwyżej o $1\frac{5}{8}$ kg.

§ 3.

Dla pobierania ustanowionych w §§ 1. i 2. tego rozporządzenia wyższych, przeznaczonych do spożycia ilości, wyda się osobne karty dodatkowe na cukier.

Karty dodatkowe na cukier będą wydane urzędownie, obowiązują dla jednej osoby i na oznaczony na karcie czas czterech tygodni i zawierają taką ilość odcinków po $\frac{1}{8}$ kg cukru, jaka odpowiada podwyższeniu ponad normalną, przeznaczoną do spożycia ilość cukru.

Karty dodatkowe na cukier są nieprzenośne.

§ 4.

Dla osób, wymienionych w § 1., lit. a, b i c, winny te przedsiębiorstwa (urzędy), przy których osoby te są zatrudnione, zgłosić zapomocą wykazu (konsygnacji) w odnośnym biurze wydawania kart na cukier ilość osób, uprawnionych do otrzymania karty dodatkowej na cukier.

Przy pierwszym zgłoszeniu winny oznaczone w § 1., lit. a, przedsiębiorstwa dostarczyć potwierdzenia właściwego inspektora przemysłowego co do rodzaju przedsiębiorstwa, względnie gałęzi przedsiębiorstwa, jako nieulegających przerwie, zaś wymienione w § 1., lit. c, warsztaty kolejowe potwierdzenie właściwej dyrekcji kolei państwowych, względnie Jeneralnej inspekcji austriackich kolei żelaznych.

Biuro wydawania kart na cukier wyda przedsiębiorstwu (urzędowi) ilość kart dodatkowych na cukier, odpowiadającą ilości osób. Przedsiębiorstwo (urząd) jest obowiązane wydać uprawnionym do żądania funkcyonaryuszom karty dodatkowe na cukier.

Robotnicy leśni (§ 1., lit. d) winni zażądać równocześnie z kartami na cukier kart dodatkowych na cukier u właściwego biura, wydającego karty na cukier, przedkładając wystawione przez zwierzchność gminną potwierdzenie uprawnienia do żądania.

Osoby chore i używające kuracyi (§ 2.) mają zażądać we właściwym biurze wydawania kart na cukier karty dodatkowej razem z kartą na cukier, przedkładając dowód uprawnienia do poboru.

II. Podwyższenie przeznaczonej do spożycia ilości cukru dla obszarów, dotkniętych klęskami.

§ 5.

Polityczna władza krajowa może w wypadkach, załugujących na szczególne uwzględnienie,

przyznać za zezwoleniem Ministra handlu, mieszkańcom gmin, położonych na obszarach, które, jak doświadczenie okazuje, są dotknięte klęskami, podwyższenie ustanowionej przez polityczną władzę krajową w myśl § 2. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4. marca 1916, Dz. u. p. Nr. 61, do spożycia na cztery tygodnie ilości opodatkowanego cukru najwyżej o $\frac{1}{4}$ kg.

III. Rozszerzenie obszaru, na którym karta na cukier ma obowiązywać.

§ 6.

Polityczne władze krajowe mogą dla gmin, których mieszkańcy zaopatrują się według dawnego zwyczaju w cukier w gminie sąsiedniego kraju koronnego, zezwalać na wyjątki od postanowienia § 2., trzeci ustęp, rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4. marca 1916, Dz. u. p. Nr. 61, i postanowić, że karta na cukier sąsiedniego okręgu administracyjnego obowiązuje również dla pobierania cukru w odnośnej gminie.

Podobnie upoważnia się polityczne władze krajowe do zezwalania kolejowym magazynom środków żywności (należącym do przedsiębiorstwa kolejowego lub istniejącym jako stowarzyszenie), na wydawanie cukru swym członkom także za karty na cukier, wystawione w innym okręgu administracyjnym.

IV. Postanowienia ogólne.

§ 7.

Centrala dla cukru może w niektórych załugujących na szczególne uwzględnienie wypadkach upoważnić za zezwoleniem Ministra handlu fabryki cukru, wolne składy cukru lub hurtownych handlarzy cukru, by wydawały cukier osobom, przedsiębiorstwom lub zakładom bez kart poboru.

Takie zlecenie Centrali dla cukru należy okazać urzędowym organom nadzoru skarbowego przy wyprowadzaniu cukru z miejsca produkcji lub z wolnego składu i odesłać. Hurtowni handlarze winni to zlecenie przechować jako załącznik do księgi zapisków.

§ 8.

Postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4. marca 1916, Dz. u. p. Nr. 61, mają zastosowanie, o ile w tem rozporządzeniu nie wydano szczególnych zarządzeń.

§ 9.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Hohenlohe wlr.

Leth wlr.

Spitzmüller wlr.

133.**Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 8. maja 1916,**

dotyczące dowozu tłuszczu wieprzowego i słoniny wieprzowej z poza granicy cłowej.

Na mocy rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Tłuszcz wieprzowy i słonina wieprzowa, sprowadzane po wejściu w życie tego rozporządzenia z zagranicy cłowej do Austrii, można wprowadzać w obrót w granicach państwa tylko za pośrednictwem legitymowanego przez c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych biura zakupna, towarzystwa z ograniczoną poręką (Miles).

Do tych artykułów nie mają zastosowania postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 29. listopada 1915, Dz. u. p. Nr. 348, o cenach najwyższych.

§ 2.

Kto wymienione w § 1. artykuły sprowadza z zagranicy cłowej, winien oddawać je legitymo-

wanemu przez c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych biuru zakupna, towarzystwu z ograniczoną poręką (Miles). Minister spraw wewnętrznych wyda bliższe postanowienia co do objęcia przez „Miles“ oraz co do ceny, rodzaju i sposobu, w jaki tłuszcz wieprzowy i słonina wieprzowa, sprowadzane z zagranicy cłowej, mają być przez „Miles“ wprowadzane w obrót w granicach państwa.

§ 3.

Koleje żelazne i przedsiębiorstwa żeglugi parowej są obowiązane za pośrednictwem stacyi przeznaczenia do zgłoszenia w „Miles“ każdej, nadeszłej z zagranicy cłowej po wejściu w życie tego rozporządzenia przesyłki tłuszczu wieprzowego i słoniny wieprzowej, równocześnie z przepisaniem zawiadomieniem adresata, wymieniając stacyę nadawczą, adresata, rodzaju i wagi przesyłki.

§ 4.

Za działania wbrew postanowieniom tego rozporządzenia będzie władza polityczna karała grzywną do 5000 K lub aresztem do 6 miesięcy.

§ 5.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Hohenlohe wlr.

